

til at sige pudsige — Forhold, at den høje Regering i det hele synes, at det er Oppositionen, der skal stille Forslag. Vi støder paa det Gang paa Gang. De Herrer maa dog formentlig være naaet til det Standpunkt, hvor de ogsaa føler Ansvaret i Henseende til at fremsætte Forslag til Løsning af de vanskelige Spørgsmaal. Det kan dog formentlig ikke være dette at sidde og administrere, som er det egentlige. Nej, de Herrer har Ansvaret og Føringen i dansk Politik, og derfor retter vi Kravet til dem om at stille Forslagene. Det er fra den Side, det skal komme, det er Regeringens Opgave, og kører de Herrer fast, og evner de intet i saa Henseende, ja, saa maa de jo skabe sig en Retræte og lade andre komme til, som har Mod og Mands Hjerte til at fremsætte de Forslag, som skal til i den vanskelige Situation, vi befinder os i. Det er det rette Forhold, det er saaledes, man skal have Tingene anbragt, naar de skal anbringes rigtigt.

Man skal jo høre meget, inden Ørene falder af. I Forbindelse med Spørgsmaalet om Byrderne for Landbruget havde den højtærede Landbrugsminister den Dristighed at sige, at den Omstændighed, at Landbruget havde haft de store Skattebyrder, havde foranlediget, at Landbruget i Virkeligheden maatte være glad og tilfreds, for ellers havde det haft højere Rentebyrder. Det er en mærkværdig Tankegang, at Landbruget skulde sætte sig hen og være glad ved, at det i Øjeblikket slæber paa Skattebyrder, som slet ikke svarer til de økonomiske Forhold i Tiden, og det forekommer mig, at den højtærede Landbrugsminister paa dette Punkt argumenterer — for ikke at bruge for stærkt et Udtryk — temmelig tyndt, ja, ganske uforstaaeligt.

Naar vi saa kommer til det egentlige Spørgsmaal, Spørgsmaalet om Ekspropriation, siger den ærede Ordfører for Socialdemokratiet og den højtærede Landbrugsminister, at vi skal have Ekspropriationsloven, fordi der skal skaffes Jord frem, men, tilføjer man, naturligvis skal Folk have det for Jorden, den er værd, og den er det værd, som man skatteansætter den til. Jeg havde ikke ventet, at jeg skulde faa Lejlighed til at takke den højtærede Landbrugsminister for den Form, hvorunder han fremførte sine Udtalelser mod mit Syn, men jeg

er i den Situation, at jeg kan takke den højtærede Minister, thi han har paa den mest straalende Maade, der overhovedet kan tænkes, her fra denne Talerstol anført, at man ved Ekspropriationsloven tilsigter at tage en Del af Formuen. Det er det, man vil. Den højtærede Minister siger, at man ser bedst, hvordan Forholdene er, naar man lægger Mærke til, hvorledes det stiller sig med Hensyn til de Len, der faar Lov til at købe Jord udenfor Lenet til Aflevering. Den højtærede Landbrugsminister siger, at naar man gaar dette Materiale igennem, viser det sig, at de Len, der har købt saadan Jord, har maattet betale den med et Par Hundrede Kroner mere pr. Tønde Land. Et mere straalende Eksempel paa, at det, man her tænker sig at gennemføre, i Virkeligheden er en Formuekonfiskation, kan man jo overhovedet ikke faa. Forholdet er jo det, at den Værdi, den højtærede Landbrugsminister taler om, er den, der fremkommer ved Bedømmelsen af Jorden til Skatteansættelse, men den Værdi, vi taler om fra Venstres Side, er den virkelige Værdi i Handel og Vandel, og det er den Værdi, man skal have for Jorden, hvis der ikke skal eksproprieres Formue fra den Befolkning, som sidder med Jorden. Her var den højtærede Landbrugsminister altsaa saa elskværdig at vise, at Forholdet netop er det, at der maa betales en højere Pris, naar der skal skaffes Erstatningsjord. Det vil med andre Ord sige, at man i den frie Omsætning kommer til at betale et Par Hundrede Kroner mere pr. Tønde Land end det, som Jorden er ansat til i Jordværdi. Man er altsaa i Virkeligheden ved den foreslaaede Ekspropriationsbestemmelse inde paa at ville ekspropriere en Del af den Formue, som sidder i Jorden.

Jeg kan ikke lade være med at spørge den ærede Ordfører for det radikale Venstre om, hvad det ærede Medlem egentlig mener om det Synspunkt, der paa en saa klar og straalende Maade er kommet frem i den højtærede Landbrugsministers Udtalelser. Hvad mener den ærede Ordfører om Ekspropriationen, efter at den Oplysning er kommet til at foreligge, at det, man i Virkeligheden tilsigter, er at tage den Værdi, som ligger imellem Skatteansættelsen og den egentlige Handelsværdi?